

BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN
ARCHIVERING
D.D. 11-03-2026
No. 2026.00922 (RAAD)
No. 2026.00923 (Stedelijke Ontwikkeling)

Van: buurtraadlimmel@gmail.com <buurtraadlimmel@gmail.com>

Verzonden: dinsdag 10 maart 2026 19:39

Aan: Post Gemeente Maastricht <POST@maastricht.nl>; Griffie
<griffie@gemeenteraadmaastricht.nl>

Onderwerp: naamgeving Trega-Zinkwitterrein

Secretariaat
BuurtNetWerk Limmel
Emmausstraat 65
6222 CH Maastricht
buurtraadlimmel@gmail.com

Maastricht, 10 maart 2026

Geacht college en raadsleden,

BuurtNetWerk Limmel komt andermaal bij u terug m.b.t de naamgeving voor het Trega-Zinkwitterrein. Daarvoor hebben wij 2 redenen:

1. De naam Limmel aan de Maas bestaat als sinds 2002!

Door oud-Buurtraadleden werd ons informatie aangereikt dat reeds in 2002 de naam Limmel aan de Maas is gemunt door de Buurtraad Limmel in een dringende oproep voor een toekomstvisie voor de wijk (3-12-2002, zie bijlage). In latere jaren is de naam Limmel aan de Maas ook eens door de gemeente gebezigd. Zie bijvoorbeeld het Jaarboek uit 2007- 2008 en Plan Soeters rond 2010.

2. De SP-actie voor een nieuwe naam.

Het BuurtNetWerk was afgelopen zaterdag gevraagd om de naam Limmel aan de Maas te onthullen samen met Tweede Kamerlid Sandra Beckermann. Dit nadat de SP een namenwedstrijd had georganiseerd voor het Trega- Zinkwitterrein. De naam Limmel aan de Maas werd afgetekend de nummer 1, wat laat zien dat het een logische en ingeburgerde naam is. Het BuurtNetWerk was niet betrokken bij de actie zelf, noch de verkiezing. Toen wij in kennis werden gesteld door de SP dat Limmel aan de Maas ook door de stemmers was gekozen, wilden wij graag deze actie ondersteunen door de onthulling mee op te luisteren.

We verzoeken andermaal aan de raad en college om de naam Limmel aan de Maas over te nemen. Sla als coalitie en oppositie de handen ineen en maak er geen politiek gewin en verlies van.

Tegen de segregatie die een nieuwe naam zou betekenen en *voor* Limmel aan de Maas.

Met vriendelijke groet,

Het dagelijks bestuur van BuurtNetWerk Limmel

Limmel (aan de Maas?)

Van Limmel wordt reeds gewag gemaakt rond 1250. Om een idee te krijgen van de ontwikkeling van het dorp door de eeuwen heen zie:

Silhouet Maastricht, deel Limmel van J. Boetsen en A. Jenniskens

Een uitgave van: Stichting Historische Reeks Maastricht ISBN 90 70356 97x .

Het inwoneraantal bedraagt momenteel ongeveer 2500, waarvan ruim 300 studenten op de campus van de Hotelvakschool en in een groeiend aantal studentenpanden in de wijk. Het woningbestand bedraagt ca 700 woningen.

Limmel heeft zijn huidige vorm en ingeklemde ligging gekregen in de afgelopen 50 jaar. In de naoorlogse vijftiger jaren ontstond eerst de feitelijke scheiding tussen Limmel en het huidige Nazareth. Nazareth werd met een enorm aantal sociale huurwoningen uitgebreid, werd vervolgens een afzonderlijke parochie en tenslotte ontstond door de fysieke barrières - spoorlijn en drukke verkeersader Meerssenerweg - de aparte stadswijk Nazareth.

Ook Limmel kreeg rond 1950 te maken met een groot contingent (450) nieuwe huurwoningen. Bijna allemaal eigendom van de woningcorporatie St. Servatius. Het totaal aantal woningen steeg daardoor tot ca 700 en het inwoneraantal tot ca 2400 en is dus daarna nauwelijks veranderd.

De nieuwe bewoners, veelal jonge gezinnen, konden terugvallen op de reeds aanwezige sociale structuren van het dorp, de winkelvoorzieningen en het aanwezige verenigingsleven. De bevolkingssamenstelling was gevarieerd en het sociale- en verenigingsleven (tientallen verenigingen !!!) bloeiden volop. Het dorp was nog niet volledig ingeklemd door industrie.

De gemeente hoefde zich nauwelijks met Limmel bezig te houden. Het dorp hield zelf de broek wel op. Er was sprake van een grote gemeenschapszin en sociale controle, gevoelens van onveiligheid waren er nauwelijks. Kortom het was goed toeven in Limmel en vele jongeren wilden dan ook graag in het dorp blijven wonen, ondanks de inmiddels mindere ligging en weinig riante woonomgeving en gebrekkige buurtvoorzieningen.

Want tussen 1950 en 1980 was Limmel volledig ingeklemd en geïsoleerd komen te liggen tussen zware industrie en steeds drukker verkeers- en spooraders en een ernstig vervuild Zinkwitterrein. Alleen beperkte nieuwbouwprojecten konden gerealiseerd worden. Het aantal koopwoningen en woningen in de hogere huurklassen, groeide nauwelijks. Mensen die graag deel hadden willen (blijven) uitmaken van de woongemeenschap Limmel, konden geen geschikte huur- of koopwoningen meer vinden. Zij waren dus gedwongen zich elders te vestigen en verloren steeds vaker hun band met Limmel en de verenigingen.

De algemene maatschappelijke ontwikkelingen en de "grote steden" problematiek, maar vooral ook die onaantrekkelijke ingeklemde ligging, de éézijdige samenstelling van het woningcontingent met het gebrek aan koopwoningen en het overtal aan verouderde sociale huurwoningen met lage huren hebben de laatste pakweg 10 jaren hun tol geëist. Voeg daarbij de ongelukkige woningtoewijzingsmethodiek en de vergrijzing. Hierdoor zijn het woongenot, de gemeenschapszin, de buurtbinding, de sociale structuren en het verenigingsleven behoorlijk onder druk komen te staan. De toestroom van

gezinnen met lage inkomens zonder binding met de buurt zorgt voor verloedering en verdergaande verpaupering van de wijk! Een steeds groter aantal eigen huizen wordt ingezet als studentenpand voor studenten - met een doorgaans geringe buurtbinding en weinig oog voor hun leefomgeving - en is dus niet meer beschikbaar als koopwoning. Hierdoor wordt de éénzijdige samenstelling van het woningbestand verder versterkt.

De Buurtraad en verontruste bewoners zagen die ontwikkelingen met lede ogen aan en waren jarenlang roependen in de woestijn. Limmel werd aan zijn lot overgelaten en dat lot is tot in detail voorspelbaar, als er niets zou gebeuren! We bevinden ons nu in een belangrijke fase. Buurtbewoners en buurtkader, maar gelukkig ook - zij het langzaam en moeizaam - gemeente Maastricht en woningcorporatie ontwikkelen plannen en acties om het tij te keren. Bouwplannen zijn recent uit de ijskast gehaald. De aanstelling van een stadsdeelleider voor de wijk en een "wijkwethouder" zijn positief, vanwege de verbeterde overleg- en communicatiemogelijkheden voor de wijk. Een heldere toekomstvisie en ontwikkelingstrajekt voor Limmel van gemeentewege ontbreken echter nog tot dusverre, ondanks jarenlang aandringen van de buurtraad.

Vele bewoners zijn actief geworden in die buurtraad en het buurtkader. Het werk komt niet meer alleen op een handjevol mensen neer. Limmel was een prima wijk om te wonen en zal dat ook in de toekomst kunnen en moeten blijven. Er zijn nog altijd, ondanks teruglopende ledenaantallen een groot aantal verenigingen variërend van bejaardenclubs, carnavalverenigingen, toneelclub, koren, duiven- en biljartclubs tot fanfare en voetbalvereniging. Wekelijks zijn talloze vrijwilligers in de weer om alles in goede banen te leiden. Er wordt een kinderboerderij in stand gehouden. Ouders zijn druk in de weer met (buiten)schoolse activiteiten van lagere school en peuterklas. Hoewel in mindere mate, zijn sociale controle en sociale structuren nog aanwezig. Positief zijn ook de recente berichten over een mogelijke sanering van en mogelijke woningbouw op het Zinkwitterrein. Limmel weer aan de Maas. De geïsoleerde ligging kan misschien op termijn in die richting doorbroken worden. De (tijdelijke) voorrangregels voor woningzoekenden met een buurtbinding roept hopelijk voorlopig een halt toe aan de instroom van mensen in de goedkope en verouderde huurwoningen, die die buurtbinding ontberen en minder oog en zorg hebben voor hun woonomgeving.

Buurt Aan Zet voor de korte termijn en het Grote Stedenbeleid voor de middellange en lange termijn zijn gemeentelijke projecten waarmee een halt moet worden toegeroepen aan de dreiging van die negatieve spiraal van toenemende verpaupering, gevoelens van onveiligheid, aan verkrotting en achteruitgang van de woonomgeving. Met deze projecten zullen de randvoorwaarden moeten worden geschapen voor het voortbestaan van die fijne wijk.

Kortom bedreigingen, maar ook kansen genoeg. Aan de inwoners van Limmel zal het niet liggen. Ondanks alles wonen de meesten van ons hier toch nog graag. Nog wel.

Jean Muijtjens

03-12-2002

